

آثار عجم

آثار عجم

فرصت‌الدوله شیرازی

فرصت‌الدوله شیرازی

می‌نمودم و تعلیم می‌گرفتم. اتفاقاً اگر به استادی می‌رسیدم نیز کسب اطلاع می‌کردم و از روی برهان این عمل را به درجه کمال رسانیده که مدد معاش والدین و اخوان و متعلقاتی از این رهگذر بود...»

وی در طی سفرهای خود در فارس، و سایر بلاد ایران و عراق و بمبئی همچون یک عکاس زبردست به ثبت و ضبط هر نکته‌ای پرداخت. در واقع کتاب آثار عجم او به راستی سندی است گویا از این مورخ و نقاش شیرازی که علاوه بر اطلاعاتی بسیار مفید نقاشی‌های او را نشان می‌دهد نقاشی‌هایی که آثار و بناهای عصر او را همراه با ویژگی‌های این بناها حفظ کرده است.

و علاوه بر نقاشی بناهای باستانی، شاید از آگاهترین و جزو نخستین باستان‌شناسانی است که در ایران به شناسایی و ثبت آثار سرزمین خود پرداخته است. او درباره حاصل کار و نقاشی‌هایش که در اولین سفرش در فارس و نقاط دیگر ایران از بین می‌رود می‌نویسد:

«... یکی از صاحبان دولت بهیه انگلیس، به توسط شخصی از پارسیان ما «نکحجی» نام که از امنی شورای دارالخلافه بود، دستورالعملی را نوشته از آنجا فرستاده که قیفر، بعضی از آثار قدیمة فارس را نقش برداشته و پاره مرفعت را مهندسی نموده و برخی از اراضی را مساحت کرده به جهت مشاوره بفرستم. لهذا چندی پی سیر دشت و بیان شده این خدمت مرجوعه را به انجام رسانیدم. پس از فرستادن نقشه‌ها^۳ کتابچه که در تفصیل آنها نوشته بودم، بجانب دارالخلافه خبر رسید که آن شخص پارسی بدرود جهانرا گفت و آن نقوش در ضمن ترکه‌اش ضبط شد. از این مطلب افسوس می‌داشتم که رنج فقیر بهدر رود و اجرم ضایع گردد، یعنی هنوز بطبع نرسیده از میان بود. همواره در این خیال بودم که ثانیاً نقشه‌هایی مذکوره را از روی اصل آنها تجدید نمایم و تفصیل آنها را رو مرتبه بنگارم و بطبع برسانم تا کتابی شود مدون...»

وی بار دیگر در سال ۱۳۱۰ هجری یعنی در چهل و ششمین سال سلطنت ناصرالدین شاه مجدداً به تهیه نقشه‌ها و نقاشی‌ها و نوشتن متن‌ها پرداخت.

فرصت‌الدوله در نقاشی‌های کتاب سعی کرده است تمامی جزئیات و ویژگی هر مکان با بنایی را به دقت بر روی کاغذ اورد. کتابش علاوه بر یک کار تحقیقی و پژوهشی اثری است ارزشمند در ارائه تحول هنر نقاشی سرزمین‌مان. وی سرانجام در سال ۱۳۳۹ می‌سپرد شرکت و در شمال آرامگاه حافظ به خاک سپرده شد.

از نقاشی‌های او می‌توان به این موارد اشاره کرد:

- نقشه آتشکده، نقشه تخت جمشید به قانون مهندسی، نقشه پله‌های تخت جمشید، نقشه دروازه ابوالهول، نقشه آتشکده اعظم فیروزآباد، نقشه بقعه جاماسب، نقشه نقش رستم، نقشه ایوان کسری، نقشه مشهد مادر سلیمان، نقشه بقاع متبرکه، حضرت امیر احمدشاه چراغ - سید امیر محمد، سید علاءالدین حسینی و...

کتاب آثار عجم یا شیرازنامه اثر فرصت‌الدوله شیرازی دایرة‌المعارفی است جامع از شرح حال علماء و فضلای آن دوره بناهای تاریخی به یادگار مانده از روزگارش و شرح وقایع دوران خود و... که تنوع و گوناگونی مطالب آن اعجاب‌آور است. هنرمند و مورخی که سال‌ها به تحقیق و تبعیج پرداخت و اثری گرانقدر را از خود بر جای گذاشت.

این کتاب که در سال ۱۳۱۳ ه به اتمام رسیده و نخستین بار در سال ۱۳۱۴ در بمبئی چاپ شده مجموعه‌ای است از اطلاعات جغرافیایی، پادشاهان قبل و بعد از اسلام، عرقاً و حکمه، مطالعه در حکمت و کلام، هندسه و نجوم و... فهرست کتاب. همان‌گونه که در مقدمه آمده کتاب شامل: بعض بلوکات و قصبه‌جات فارس و بعض مثال - بعض از بلاد و شهرهای متفرقه که نامی از آنها در کتاب برده شده است - بعض از جبال فارس و غیره و قلاع آن - دریا و دریاچه و پل و بعض رودخانه و قنات و چشمه در فارس و غیره - فهرست بعض اینیه و امکنه و آثار قدیمه و اشکال و نقوش در هر جا - در ذکر شیراز و متعلقات آن ملک جنت طرک - و... - علماً و ادبیاً فصحاً و بعض از شعرای عرب که درک زمان ایشان نشده، بعض از مجتهدین و علماء اعلام و ادبیا که درک زمان ایشان شده - بعض از حکماء معاصران که درک زمان ایشان شده، مطالب عملی از حکمت و کلام و از هیأت و هندسه و نجوم و حساب معانی و بیان غیرذالک - فهرست مطالب مختلفه متفرقه - چند نفر از شعرای عجم غیراهل فارس به حروف تهجهی و...»

فرصت‌الدوله را به راستی می‌توان یک نقاش و باستان‌شناس و محقق برجسته دانست. به عبارت دیگر او به تنهایی نویسنده، محقق، باستان‌شناس و نقاش کتاب خود بوده است. کتابی با پنجاه نقاشی، همراه با طراحی‌های دقیق از بناها و آثار تاریخی فارس و باختران و نقاط دیگری که وی با شماره‌گذاری هر یک و رقم زدن نامش در یک شکل دایره، آنها را در کتاب به مناسب تقد و بررسی هر بنا آورده است.

وی در سال ۱۲۷۱ ه. در شیراز به دنیا آمده است و نمی‌توان او را در محدوده‌ای از هنر بازشناخت. فرصت‌الدوله شاعر، فرصت‌الدوله نقاش، خوشنویس و آشنا به مبانی ریاضیات و نجوم. دیوان اشعارش حاوی غزلیات، قصائد، ترجیعات و ریاعیات مختلف است با مضامین عرفانی و تفکرات آزادی خواهانه. اشعار او علاوه بر مطالبی پریارش تماماً تصویر است. شاعری توأم‌مند که با ذوق و قریحه و استعدادش به پیوند موسیقی و شعر دست می‌زند. از بحور الاحان مدد می‌گیرد تا آموخته‌هایش را در کار موسیقی و شناخت دستگاهها و ماله‌ها و گوشش‌های موسیقی اصول نشان دهد. او در خط نستعلیق و تعلیق، پیکرگاری، مطالعه و تحریر خط می‌خی و نقاشی که در کار نقاشی سیاه قلم بسیار توانا بود. در مقدمه دیوان اشعارش با عنوان «دبستان الفرصة» و در شرح احوالش در یازده سالگی می‌نویسد: «... مایل شدم که گاهی در صنعت نقاشی اوقاتی نیز صرف کنم، بواسطه اینکه پدرم در زمان طفولیت تفتنا به حکم پدرش بدین علم مبادرت نموده بود و در فنون نقاشی تذھیب را دارا بود و صفاتی صفحات را زینت آرا. ولی من مایل به صورتگری بودم و این کالای والا را مشتری بسیاری از کارهای فرهنگستان و باسمه‌های انگلستان را جمع کرده و از روی آنها مشق می‌کردم و به پدر خود